

УДОКНО ВРЕМЯ ЗА СВЪРШЕНО-ТО СИ ИЗВЪРШВАНІЕ НА МОЕ-ТО НАМЪРЕНІЕ.

Кнаждъ-тъ, разлютенъ отъ тъл дъмы, запалиса нѣговъ гнѣвъ връху С-го Гордіа: Повикайте ми, искрѣща той, мѫчители-тѣ; гдѣ сѫ бичеве-тѣ (камчицы-тѣ)? гдѣ сѫ колца-та? да бѫде распространъ на нихъ, да са надроби тѣлото-то му, да бѫде повѣшенъ на дръво за мѫченіе, да донесутъ смиртни-тѣ сѫди, да са даде на звѣрове-тѣ, да бѫде посѣченъ съ саблѣ, да бѫде хвърленъ въ пропасть; окаче всички-тѣ тъл не сѫ доста за такъвъ чловѣкъ, комъ-то са не стой да умрѣ токо съ единъ смърть, нѣ съ много мѫкы. Я Св. Гордій отговори: Найстиннѣ тщетъ въихъ сторнал на себѣ си, ако не умржъ за Христа, разлиично мѫченъ. Кнаждъ-тъ юще повѣче са разлюти и толкова побече стана по-зла, колко-то и Св. мъч. Гордій са показваше по-юнашки; а кога-то никакви мѫкы не можахъ да го уплашатъ, и никое смъртно орждіе да го повръне отъ намѣреніе-то му, предаде са на посѣченіе. И тъй, посѣченъ, прія мѫченнически вѣнецъ и сподѣянъ bla-